

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De nugældende Lovbestemmelser om indenrigs Kødkontrol findes i Loven af 13. Maj 1911. Denne Lov forbyder ikke Forhandling af ukontrolleret Kød, men overlader det til de enkelte Kommuner at bestemme, om saadan Forhandling skal forbydes indenfor den paagældende Kommunes Omraade ved dertil sigtende Forskrifter i Kommunens Sundhedsvedtægt.

Derimod bestemmer Loven, at Kød, der har været underkastet Kontrol paa et autoriseret Eksportslagteri eller kommunal Kontrol i Henhold til Bestemmelser i den stedlige Sundhedsvedtægt, under visse Betingelser altid skal kunne indføres til Forhandling i alle andre Kommuner i Landet, uden at der i Sundhedsvedtægterne kan opstilles Regler, som hindrer dette. I denne Henseende sondrer Loven mellem Kød, der er kontrolleret i Kommuner, hvor det i Henhold til Sundhedsvedtægt er bestemt, at al Slagtning skal foregaa paa et offentlig Slagtehus — Lovens § 1 —, og Kød, der er kontrolleret i Kommuner, hvor der vel ikke er Slagtevang, men hvor det i Henhold til Sundhedsvedtægt er bestemt, at alle Dyr, der slagtes i Kommunen, skal synes af en kontrollerende Dyrlæge saavel i levende Live som umiddelbart efter Slagtningen — Lovens § 2.

Som nævnt indeholder den nugældende Lov ingen Bestemmelse om, at det Kød, der forhandles til Menneskeføde, skal have været underkastet Kontrol af en Dyrlæge. En saadan tvungen Kødkontrol var vel allerede paa Tale under Forhandlingerne i Rigsdagen om den nugældende Lov, men blev da ikke gennemført. Det kan imidlertid ikke nægtes, at mange Grunde taler for en saadan Ordning som den eneste forsvarlige i sanitær Henseende. Det turde i denne Retning være tilstrækkelig at pege paa, at de nugældende Regler, hvorefter de enkelte Kommuner har det i deres Haand at bestemme, om Kødkontrol skal indføres eller ej, let fører til, at der i Kommuner uden Kødkontrol sælges Kød, der er af en saa daarlig og maa-ske sundhedsfarlig Beskaffenhed, at det ikke kan blive godkendt af en kontrollerende Dyrlæge. Hertil kommer især, at en saadan Kontrol faktisk allerede har været

gennemført her i Landet, under de forskellige Kødordninger, der var gældende under Krigsperioden.

Ved Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 7. Juli 1916 indførtes nemlig den Ordning, at der af de Afgifter, der indkom ved Udførsel herfra Landet af Kreaturer til Nedbringelse af Kødprisen, blev udredet Tilskud for de til Hjemmeforbruget slagtede Kreaturer bl. a. paa Betingelse af, at der af vedkommende Dyrlæge var afgivet en Attest om, at Kødet var en god og sund Brugsvarer. Denne Ordning var i Virkeligheden en tvungen Kødkontrol for alt *Oksekød*, idet der ikke blev slagtet andre Kreaturer til Hjemmeforbruget, end de, hvortil fornævnte Tilskud blev ydet.

Ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse om Befolkningens Forsyning med Oksekød af 24. Juli 1918 blev det dernæst af Hensyn til Fastsættelsen af Maksimalpriser paabudt, at alt Oksekød kun maatte forhandles af dertil af Landbrugsministeriet autoriserede Slagtere, og i den disse meddelte Autorisationer var indsat en Bestemmelse om, at *ethvert* Dyr, som vedkommende Slagter slagtede, skulde kontrolleres af en for den paagældende Slagter af Landbrugsministeriet beskikket Dyrlæge. Denne Ordning, der praktisk taget falder sammen med den her foreslaaede tvungne Kødkontrol, blev opretholdt indtil 15. Marts 1919, jfr. Indenrigsministeriets Bekendtgørelse om Oksekød af 15. Marts 1919, og det har saaledes vist sig, at en tvungen Kødkontrol, som den her foreslaaede, meget vel lader sig gennemføre.

Da der til Justitsministeriet indkom et Andragende fra den danske Dyrlægeforening om at søge et af Foreningen udarbejdet Lovforslag til tvungen Kødkontrol gennemført, tog Ministeriet derfor Sagen under Overvejelse, og der blev ført Forhandlinger mellem Justitsministeriet og Landbrugsministeriet, i hvilke Forhandlinger Veterinærinspektørerne samt Repræsentanter for Sundhedsstyrelsen og det veterinære Sundhedsraad deltog.

Nærværende Lovforslag er Resultatet af disse Forhandlinger. Med Hensyn til Forslagets Indhold henvises til nedenstaaende Bemærkninger angaaende de enkelte Paragraffer.